

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: **Sok ezer jelentkező az ipari tanfolyamokon**

Forrás:

Pesti Munkó

Byp.
(Helyv)

1920 **X** 22
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

372.74

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszá...

Sok ezer jelentkező az ipari tanfolyamokon

Beszélgetés Gaul Károlyval, a Technológiai Iparmúzeum igazgatójával

(Saját tudósítónktól.) A Technológiai Iparmúzeum folyosóin napok óta hosszú sorban várakoznak az emberek. Munkások valamennyien, ifjak és élemedettek, akik azért ácsorognak és tolonganak, hogy bejussanak az irodába s elérhessék azt, ami a szívük vágya: a felvételt a kazánfűtő-tanfolyamra. Most a kazánfűtés van a soron, de néhány nap előtt egy másik tanfolyam nyílt meg, s holnapután, vagy a jövő héten megint egy másiktól lesz szó, amint a Technológiai Iparmúzeum, vagy a vele egy épületben lévő állami Felső Ipariskola a felvételi terminust kiírja. Ezek a kitűnően bevált intézmények mindig vonzótták iparosképző tanfolyamaikra a szakmájában haladni vágyó iparost és munkást, de ami mostanában történik, merőben új és gondolatokat ébresztő jelenség. Ezek és ezek tódulnak a különféle tanfolyamokra ugyanakkor, amikor az ipar jórészt szünetel, azt mutatja, hogy a mesterséget tanult emberek ezrei úgy akarják felvenni a versenyt, hogy magasabbra képezik magukat szakmájukban és hogy speciális munkaalkalmakhoz szerzik meg maguknak a képesítést. Megható és felemelő ez a jelenség és sok biztatást nyújt a magyar ipar jövőjére.

Megkérdeztük erről Gaul Károlyt, a Technológiai Iparmúzeum tudós igazgatóját, akinek nevével az ipari továbbképzés összeforrott Magyarországon s a következő magyarázatot kaptuk tőle:

— A háború előtt, bár már akkor is meglehetősen tolongás mellett, rendszeresen folyt a továbbképző és kiképző tanfolyamon a beírás. Akkor is mindig több jelentkező volt, mint amennyit, a helyi viszonyoknak megfelelően, fel lehetett venni. A háború folyamán — az 1915. évet kivéve — különösen a háborús technikát szolgáló tanfolyamokat látogatták erősen. A hadvezetőség a harctérről

küldött többször tömegesen embereket: az autószerelőre, repülőgépek kezelésének szolgálatára, autogén hegesztésre, gyenge- és erősáramú elektrotechnikai szolgálatra kiképzendő tiszteteket és ezek vezetése alatt műszaki legénységet. Érdekes jelensége volt a háborús esztendőknél, hogy az a sok mindenféle iparos, úgy mester, mint segéd, akikt a hadvezetőség a budapesti gyárakba hadimunkásoknak rendelt be, felhasználta az alkalmat, hogy a régen ohajtott tanfolyamokat itt elvégezhesse. Számosan jöttek ide, nemcsak az említett fém-, vasipari, gépkezelői tanfolyamokra, hanem a cipész, férfi és női szabóipari és egyéb tanfolyamokra is.

A háború befejezése után, amidőn az iparosok a harcerekéről visszaözönlöttek, tömegesen jelentkeztek Budapesten mindenféle tanfolyamokra. A Technológiai Iparmúzeum igazgatóságához vidékről is jöttek könyörgő levelek, hogy vándor-tanfolyamokat szervezzen régi szokás szerint. Azzal okolták meg ezt a kívánságot, hogy a hosszú frontháttér alatt minden elméleti és gyakorlati tudásukat elfelejtették. A Technológiai Iparmúzeum ebben az ügyben intézkedett is úgy, hogy az Alföld nagyobb centrumaiban szervezett is idényű ipari továbbképzést. A rákövetkező két forradalom, majd az ellenséges megszállások megghiúsították ezt az akciót. Ez azonban nem akadályozta meg az intézetet, hogy Budapesten minél több tanfolyamot tartson fenn az ipari közönség igényeinek megfelelően. *Soha el nem képzelt tolongás kezdődött meg ezekre a tanfolyamokra.* Voltak tanfolyam-kategóriák, amelyekre még életének veszélyeztetésével is, megszállott területekről, az ország periferiáiról Budapestre tódult az ipari munkásság. Megtörtént, hogy amíg például az azelőtti években öt-hat explozív-motor-tanfolyam kielégítette a szükségletet, 1919-ben tizennégyet kellett tartani és még ez sem volt elég.

Hasonló tünetek mutatkoztak a gőzkazánfűtők, lokomobil- és cséplőgépkezelők és stabilgépkezelők tanfolyamain. Itt is ezer és ezerszázzal jelentkeztek az emberek. Az explozív-motorkezelő-

tanfolyamon 130 helyre 135—140-et vesz fel az igazgatóság, de jelentkezik egy-egy tanfolyamra 1000—1500 ember. Ezeket természetesen megfelelő arányban el kell küldeni azzal, hogy majd egy később megnyíló tanfolyamra jelentkezzenek.

A jelenleg szervezés alatt levő kazánfűtő-tanfolyamon, az állami felsőipari iskolán a rengeteg jelentkező közül csupán azok vannak 1700-an, akik számot kaptak, ami azonban még nem jelenti a felvételt, amidőn két, a legjobb esetben három tanfolyamra 320, illetőleg 480 embert vehetnek fel a legnagyobb zsufokás mellett. A tanulási vágy és a kenyérszerzés az okok, amelyek az embereket a tanfolyamokra vonzzák.

— És milyen rétegből valók ezek a jelentkezők? — kérdeztük meg a magyarázat után.

— Mind képzett iparosok: mesteremberek és munkások.

— Hát a *lateiner pályákról* nem jelentkezők?

— Voltak ilyen kísérletek is, sőt egyidőben x x x x x tömegesen akartak beiratkozni minden elképzelhető tanfolyamra, de ezek a próbálgatások *nem vezettek és nem is vezethetnek eredményre.* A mesterséget csak a műhelyekben lehet megtanulni s aki már kész iparos, annak való a továbbképző tanfolyam. Még jó sőt sem lehet az, aki nem volt előbb lakatos. Hogy egy mesterségbe csak egy tanfolyam révén egyszerűen bele lehet tanulni, csupán ábránd, amelyből a legtisztelendőbb törekvésük mellett is ki kell gyógyítani az embereket.